

Wat redt: de kracht van God of de gevoelige aanpak?

Paul Proctor, 10 januari 2007, NewsWithViews.com

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV). Vertaling en voetnoten door M.V.

Christian Post verslaggever, Lillian Kwon, stelt een dialectische¹ vraag in haar vierde januari-artikel: “Is Christianity Insensitive to Other Religions?”² of “Is het Christendom ongevoelig voor andere religies?”

Laat mij u eens vragen: Klinkt deze vraag als iets bevorderlijks voor een christelijk principe of eerder voor een initiatief van de Verenigde Naties? Ongelukkig genoeg is dit de richting die de dialectische kerk en veel van haar zendelingen, vandaag christenen naartoe sturen: naar de één-wereldreligie van tolerantie, diversiteit en eenheid, waarover u zoveel leest in deze column.

Een dialectische vraag - gewoonlijk als groep gesteld door de ijveraars van verandering en vergemakkelijking - wordt gecreëerd om een valse en afleidende premisse te stellen om de dialoog aan te moedigen tussen tegenovergestelde posities. Dit gebeurt met een vooraf bepaalde uitkomst in gedachten, welke dikwijls aanstuurt op een compromis, ten koste van absoluutheden, en het bevorderen van een alternatieve agenda.

Of het Christendom nu al of niet gevoelig is voor andere religies ligt naast de kwestie, en het is bot gezegd een absurde en bedrieglijke vraag die de krachtige en vrijmoedige presentatie van het Evangelie in een duistere wolk van twijfel plaatst, hiermee suggererend dat christenen breddenkender en minder kritisch zouden moeten zijn over hetgeen het Woord van God tegensprekt.

Het artikel in Christian Post begint op deze manier:

Christelijke zendelingen reizen over de hele wereld om Jezus Christus te prediken als de weg, de waarheid en het leven. Inheemse mensen van vreemde landen stellen echter de vrijmoedige³ benadering van de christen in vraag en sommigen noemen die “ongevoelig”.

Laat ons hier even bij stilstaan. Waar zegt de Schrift dat het Evangelie op een “gevoelige” manier moet uitgedragen worden? Het woord “gevoelig”⁴ staat zelfs niet in de Bijbel, althans niet in de versie die ik onderzocht⁵. Maar het woord “vrijmoedig”⁶ daarentegen verschijnt vele malen in het Nieuwe Testament en verwijst haast altijd naar de prediking van Gods Woord. Het Evangelie wordt enkel *gevoelig* wanneer het gezuurd wordt met de liberale tolerantie en globale waarden.

Het artikel gaat verder:

“De mensen vroegen: ‘Gaaf u werkelijk over de hele wereld de mensen vragen hun boeddhistische weg te verlaten en christen te worden?’” stelde Steve Bailey, associate professor aan het Alliance Theological Seminary in New York, tijdens een seminar verleden week in Urbana 2006.

¹ Dialectiek: lees hierover uitvoering in “De God die Leeft” van Francis A. Schaeffer. Hegel (eind 18de eeuw) heeft de horizontale lijn van de vroegere denkvormen vervangen door een driehoek: thesis - antithesis - synthesis. In plaats van met these en antithese benadert de moderne mens de waarheid via de synthese (zie Hoofdstuk 2). De tegengestelden worden door synthese met elkaar verzoend. Dit is een “consensusproces” en houdt de praktijk in van “groepsdenken”. Het gaat allemaal over het omarmen van “tolerantie, diversiteit en eenheid” ten bate van de Nieuwe Wereldorde.

² <http://www.christianpost.com/article/20070104/24763.htm>

³ Engels “bold”: stoutmoedig, vrijmoedig, moedig, vrij, onbeschaamd, krachtdadig.

⁴ Engels “sensitive”: gevoelig. Dit woord komt in de hele King James Version niet voor. In de hele Statenbijbel komt het woord “gevoelig” ook niet voor, en “ongevoelig” slechts één keer (Ef 4:19).

⁵ Schrijver bedoelt de King James Version.

⁶ Engels “bold” of “boldly”. Dit woord komt naar mijn eigen telling 32 maal voor in het Nieuwe Testament van de King James Version. In de Statenvertaling daar meestal weergegeven als “vrijmoedig”.

Dat is precies wat de prediking van berouw en bekering doet! Het roept afgodendienaars op om, samen met andere dingen, hun valse goden te verlaten! Echt evangelisme moedigt niet aan om louter Jezus Christus toe te voegen aan iemands boeddhistische geloofsovertuigingen; het maakt dat mensen zich afkeren van opstandige religies en dwaze filosofieën om enkel de Zoon van God aan te hangen! Er zouden zeker veel minder martelaren zijn indien het Evangelie van Christus niet exclusief zou zijn en de afgoderij door de zendelingen getolereerd zou worden als acceptabele levensstijl of culturele voorkeur.

Hoevelen, denkt u, hebben vervolging, gevangenis of de dood ondergaan door tot een boeddhist, hindoe of moslim te zeggen “Jezus houdt van u”? Erg weinig, daar ben ik zeker van. Maar hoe is het met hen die het aandurfd menen op te roepen tot berouw en bekering, en verkondigd hebben dat Jezus Christus de enige weg is naar het eeuwige leven? En welke van deze twee verschillende benaderingen hebben Jezus, Johannes de Doper en de predikers van de vroege kerk beoefend?

Bailey die 17 jaar als zending diende in zuidoost Azië, vroeg een inlander wat zij dachten van christenen. Deze zuidoostelijke Aziat antwoordde: “Zij zijn erg vriendelijke mensen die nooit ophouden met praten. Christenen weten té veel”.

Dit is andermaal een dialectische misvorming. *Het maakt niet uit* wat zuidoostelijke Aziaten denken over christenen - dat is irrelevant! Wij zijn niet geroepen om *geliefd te worden* maar veeleer om *lief te hebben*. En zoals ik vele malen voorheen heb geschreven: iemand de waarheid vertellen is het meest liefdevolle wat men voor hen kan doen. Jezus heeft ons reeds gewaarschuwd dat wij door de wereld gehaat zouden worden omwille van Hem. Als wij het ons aantrekken wat de wereld van ons denkt, zullen wij nooit het Evangelie prediken, denkt u niet?

Zulke vragen trekken ieders aandacht *af* van het compromisloze Woord van God en Jezus' vraag van gehoorzaamheid. Ze richten de aandacht op de coöperatieve vestiging en bestendiging van harmonie en betere menselijke relaties onder de diverse geloven en culturen van de wereld. Met andere woorden: ze halen de nadruk weg van het verticale, hemelse en eeuwige en leggen de nadruk op het horizontale, aardse en tijdelijke, daarbij implicerend dat dit laatste belangrijker is dan het eerste ... en voor de nieuwe-wereldorde-menigte is dat ook zo.

“Overspelige mannen en vrouwen, weet u dan niet, dat de vriendschap met de wereld vijandschap tegen God is? Wie dan nu een vriend van de wereld wil zijn, maakt zich tot een vijand van God” - Jakobus 4:4.

Typisch wordt zendingen gevraagd om het Evangelie te prediken tot aan de uiteinden der aarde, maar dikwijls is dit christelijke mandaat hinderlijk voor de cultuur en religie van de andere bevolkingsgroep.

Sic!

Het Evangelie van Jezus Christus is *ontworpen* om voor de zondige culturen en rebelse religies van de wereld *hinderlijk* te zijn. In feite zou ik zulke inbreuken een overwinning noemen, u niet?

“Denk niet dat Ik gekomen ben om vrede te brengen op de aarde; Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard” - Mattheüs 10:34.

Ziet u, de valse premisse die hier door meneer Bailey subtiel gesuggereerd wordt, is dat het “christelijke mandaat” niet netjes is voor zendingen. Maar zij die deze Satanische raad accepteren worden met betrekking tot alle praktische doeleinden tot zwijgen gebracht en worden nutteloos voor de zaak van Christus - zij worden behagers van mensen in plaats van behagers van God.

“Maar, zoals wij door God beproefd zijn om ons het Evangelie toe te vertrouwen, zo spreken wij, niet om mensen te behagen, maar voor God, Die onze harten beproeft” - 1 Thessalonicenzen 2:4.

Hussam Fakhoury, van International Fellowship of Evangelical Students, is een Arabisch christen uit Jordanië. Hij zegt dat als christenen tot de moslimwereld prediken dat Jezus stierf aan het kruis, of over de drie-enige God, die prediking dan “ongevoelig” is.

Neen, Hussam, dat is gehoorzaamheid!

“Predik het Woord. Volhard daarin, gelegen of ongelegen. Weerleg, bestraf, vermaan, en dat met alle geduld en onderwijs” - 2 Timotheüs 4:2.

“Dikwijls modelleren wij Christus niet”, zei Fakhoury tot een kamer vol met hoofdzakelijk Noord-Amerikaanse studenten die ernaar streven te gaan dienen als zendeling.

Dat is waar - maar dat betekent niet dat wij het Woord van God moeten opzij zetten en alleen maar moeten *handelen* als christenen, in de hoop dat de verlorenen op een of andere manier de boodschap zullen vatten en zich zullen bekommeren over berouw, bekering en geloof in Christus. Bovendien zou ik graag willen weten wat Fakhoury denkt waar het “model” van Christus op lijkt - een stille, onderworpen, meegaande en vrouwelijke Jezus misschien? Iets zegt me dat zijn Jezus sterk verschilt van de Jezus uit de Bijbel - zoiets als een new-age-redder die iedereen en alles onvoorwaardelijk accepteert en liefheeft. Het volstaat te zeggen dat het verstikken van het Evangelie, ten bate van de belangen van globale eenheid, zeker niet het modelleren van Christus is.

“Tolerant en gevoelig zijn betekenen niet de waarheid te compromitteren”, verklaarde Fakhoury.

In het licht van zijn andere opmerkingen, zou ik ook graag willen weten wat zijn definitie van “waarheid” is. Zelfs als die consistent is met deze van de Schrift, is er geen goddelijke oproep deze achter te houden om iemands gevoelens en tradities te sparen. Wat zou de eeuwige waarde daarvan zijn? Ik zou eerder de mensen willen beledigen met de waarheid, om de weg naar de hemel te verhelderen, dan hen te vertroetelen en vertroosten met de corrupte stilheid van verzoening en compromis op hun weg naar de hel.

“De kracht van een christelijk leven”, zei Bailey, “is altijd de gevoelige wijze om het Evangelie te brengen”.

Fout!

Het is niet de “gevoelige wijze” van een christen die de verlorenen redt, maar veeleer de Kracht van God door de dwaasheid van de prediking. Dat wat Hussam Fakhoury in al zijn wereldlijke wijsheid suggereert moet juist vermeden worden!

“Want het woord van het kruis is wel dwaasheid voor hen die verloren gaan, maar voor ons die behouden worden, is het een kracht van God ... Want omdat, in de wijsheid van God, de wereld door haar wijsheid God niet heeft leren kennen, heeft het God behaagd door de dwaasheid van de prediking zalig te maken hen die geloven” - 1 Korinthiërs 1:18, 21.

Schaam u, Christian Post, voor het publiceren van zulke gevaarlijke onzin! U verdient hetzelfde antwoord dat de Heer Jezus gaf aan Petrus, die de Heer berispte omdat Hij zei “dat Hij naar Jeruzalem moest gaan en veel zou moeten lijden van de kant van de oudsten en de overpriesters en de schriftgeleerden, en dat Hij gedood zou worden en op de derde dag zou worden opgewekt”:

“Ga weg achter Mij, satan! U bent een struikelblok voor Mij, want u bedenkt niet de dingen van God, maar die van de mensen” - Mattheüs 16:23.